

Lluita social contra la mortalitat infantil

per

SANTIAGO VIVANCOS

II

VISTES les principals causes que produeixen tan excessiva mortalitat en els infants, anem a veure ara la conducta a seguir davant de tan terrible flagell; és a dir, què és el que ha de fer la societat per a lluitar contra totes aquelles causes ja enumerades.

Cal fer una aclaració: jo crec que he sostingut la extraordinària complexitat d'aquest problema i la necessitat que s'encarregui de la seva solució la collectivitat mèdica com a única capacitada; negant capacitat i autoritat a tota altra persona, associació o corporació per a endegar-lo, no puc pas tenir la pretensió d'exposar un pla complet de lluita social i amb tots els mitjans necessaris per a portar-lo a la pràctica o manera d'obtenir-los; car això últim és de dificultat extrema, especialment pel que fa referència als mitjans econòmics, i en quant a lo primer ha d'ésser fruit d'un estudi molt detingut i molt extens que no entra en els meus propòsits en escriure aquestes ratlles; sinó únicament passar revista a les principals mesures que han de prendre's, especialment les més urgents i de més fàcil realització; i vui insistir en lo de la urgència, perquè algunes de les causes ja enumerades van prenent increment, com ocorre, per exemple, amb l'extensió cada dia major de l'alletament artificial i amb les qüestions derivades de l'abandó del nen en tots els seus graus, amenaçant amb fer augmentar les ja alarmants xifres actuals de la mortalitat, amb les seves conseqüències de despoblació, etc.

En un primer estudi, el número de defuncions anuals ocorregudes en un país pot quedar compensat pel de naixements i allavors des del punt de vista de la població, no passa res; però amb els progressos de la mortalitat infantil, de l'avort provocat, del maltusianisme, etc., etc., arriba una

segona etapa en què el número de morts no queda compensat i la despoblació és un fet ràpid, si no s'hi posa un remei.

* * *

Es evident que l'acció contra la mortalitat infantil ha de dirigir-se contra totes i cada una de les causes que intervenen en la seva producció; per això hi ha d'haver una solució per a cada una de'elles, però en la descripció d'algunes no ens hi entretindrem gaire, car, per la seva senzillesa, no val la pena. Així, per exemple, és evident que sempre que es pugui aconsellar sobre les qüestions de l'edat dels que van a contraure matrimoni, la consanguinitat, individus afectes de transtorns susceptibles de transmissió per herència, etc., etc., es farà amb mires principalment a la producció de fills amb les majors garanties de salut perfecta. També hem de tenir en compte que tot el que es faci en matèria d'higiene i millorament de les condicions de vida dels adults, serà, en definitiva, en benefici dels nens de demà.

Els miraments de la mare durant la gravidesa, el repòs, la bona alimentació, la direcció científica de l'embaràs i l'assistència acurada en el moment de l'infantament, té també una importància extraordinària, però no faig més que mencionar-ho perquè entra ja dintre d'una altra esfera d'acció. No obstant, cal fer esment especial del valor que des d'aquest punt de vista té la constitució del segur maternal i de totes aquelles institucions de previsió que permetin a la dona gràvida deixar el treball en temps oportú i dedicar-se a les atencions del seu estat, per a no reprendre'l fins un o dos mesos després del part i, si fos possible, fins al termini de l'alletament, o, almenys, que durant el temps de l'alletament pogués disfrutar